

Sygn. akt I DO 13/19

POSTANOWIENIE

Dnia 8 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Wygoda

po zapoznaniu się z aktami sprawy i postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2019 r., o sygn. I DO 13/19 dotyczącym przyznania wynagrodzenia z tytułu udzielonej pomocy prawnej z urzędu przez pełnomocnika wnioskodawcy, w sprawie dotyczącej wyrażenia zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej

prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. ,

na podstawie art. 105 § 1-3 k.p.k. i art. 77 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U.2019.825 t.j.),

postanowił

sprostować sentencję postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2019 r., o sygn. I DO 13/19, poprzez uzupełnienie jej o sformułowanie: *„powiększoną o kwotę podatku od towarów i usług wyliczoną według stawki podatku obowiązującej dla tego rodzaju czynności na podstawie przepisów o podatku od towarów i usług”*.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 listopada 2019 r. sygn.. I DO 13/19 Sąd Najwyższy

na wniosek pełnomocnika z urzędu przyznał adwokatowi A.K. wynagrodzenie w kwocie 360,00 zł. Sąd jednak w przedmiotowym postanowieniu nie wskazał, iż kwota ta nie zawiera podatku od towarów i usług.

Zgodnie z §4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów

nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2019.18 t.j.), ustaloną opłatę za udzieloną pomoc prawną powiększyć należy o kwotę podatku od towarów i usług wyliczoną według stawki podatku obowiązującej dla tego rodzaju czynności na podstawie przepisów o podatku od towarów i usług. W realiach niniejszej sprawy oznacza to zasądzenie na rzecz adwokata A. K. wynagrodzenia w kwocie **442,80 zł brutto**.

Powyższe stanowi oczywistą omyłkę rachunkową, wobec czego należało postanowić jak w sentencji.

Na podstawie *a contrario* art. 105 § 4 k.p.k. powyższe postanowienie jest ostateczne i nie podlega zaskarżeniu.